

یادداشت:

مضون ذیل به تاریخ 14 اکتوبر 2021 طی یک تبصره از جانب آقای *Manfred Götzke* از طریق رادیوی Deutschlandfunk به نشر رسید که اینک ترجمه دری آن خدمت خوانندگان گرامی تقدیم می گردد.

در بحران گرسنگی گنهکاران متعددی دخیل اند

مؤسسه ملل متحد برای رفع گرسنگی در حقیقت چاره خوبی سنجیده بود، مبنی بر اینکه بشریت تا سال 2030 به حد کافی به مواد اولیه غذایی دسترس خواهد داشت. اما "شاخص جدید گرسنگی جهانی" نشان می دهد که عقب گشتهای جدی صورت گرفته، چنانکه همین اکنون در جهان بیشتر از 800 میلیون نفر گرسنگی می کشد که تعدادی از آنها به فقر شدید غذایی گرفتار آمده اند. این مصیبت تا جایی ناشی از تغییرات اقلیم است. حال سؤال اینجاست که چطور می توان با این مصیبت مقابله کرد؟

گرسنگی کشیدن بیش از 800 میلیون انسان برای جامعه جهانی، برای اروپا و همچنین برای آلمان شرم آور است. در بدترین حالت، بیش از 40 میلیون نفر از آنها از گرسنگی خواهند مرد. تعداد انسانهایی که امسال بر اثر گرسنگی می میرند، بیشتر از سال گذشته است. در افغانستان، هر روز از هر سه نفر افغان یکی آن با شکم گرسنه به بستر می رود و در یمن بخش عظیم جامعه توان خرید مواد غذایی را ندارد، با آنکه مواد غذایی کافی موجود است. در جزیره مدغاسکر مادران برای تغذیه اطفال شان از برگ درختان یخنی می پزند، زیرا مادران از غربت زیاد به سوء تغذی دچار اند و نمی توانند اطفال شانرا شیر بدهند. فاجعه گرسنگی مثل سایر مصیبتهای طبیعی، مانند فاجعه هجوم ملخ، خشکسالی، آبخیزی و غیره ظاهر می شوند که گویا نمی شود در مقابل آن کاری انجام داد.

ولی موضوع به این سادگی نیست. یکی از دلایل گرسنگی همانا جنگ و دلیل دیگر آن خشکسالی است که بر اثر تغییرات اقلیم به وجود آمده که مسؤول آن خود انسان است. اگر امروز در مدغاسکر خشکسالی شدید حاکم گردیده که نظیر آن در 40 سال گذشته دیده نشده، دلیل آن مصرف فراوان مواد حامل انرژی ست که در کشورهای غربی، بدون دور اندیشی به مصرف می رسد. به نظر بسیاری ما که باعث تغییرات اقلیمی شده ایم، این تغییرات هنوز هم یک پدیده ذهنی و مجرد می آید، در حالی که برای کشورهای جنوب افریقا، بحران اقلیمی در واقع بحران گرسنگی ست.

حقیقت روشن است که غربا و ضعفای جهان که مسؤول تغییرات اقلیمی نیستند، شدیدترین خسارات را از این ناحیه می کشند و صد ها هزار نفر از گرسنگی می میرند. میلیونها انسان دیگر زیربناهای زندگی خود را بر اثر تغییرات اقلیمی از دست می دهند. اینها از محلات بود و باش خود فرار می کنند، زیرا سرزمینهای شان به دشت تبدیل می گردد. به این ترتیب دیده می شود که در بحران گرسنگی گنهکاران متعددی دخیل اند. از آن جمله، آن افراد قدرتمند و فاسدی که پول کمکها و مواد غذایی را به عوض آنکه بر هموطنان خود تقسیم کنند، به جیب خود می زند. همچنین کشورهای غربی گنهکار اند، زیرا تصور می کنند که اگر در سیاستهای اقلیمی خود هر سال اهداف جدیدی را تعیین کنند، مشکل حل می شود، بدون آنکه اقدامات مؤثری در زمینه انجام دهند تا تغییرات اقلیم کمتر شود. مبرهن است که جمعی دیگر نیز در بحران گرسنگی که عامل اصلی

دومی این بحران پنداشته می شود، گنهکار اند و آن کسانی اند که منازعات مسلحانه و جنگها را مشتعل می کنند. در این خصوص جنگ سالاران و زورمندان محلی غیر قانونی و یاغیان مسبب بروز بحران گرسنگی و هلاکت هموطنان خود می گردند. در این رابطه در اکثری موارد کشور های ثروتمند جهان نیز گنهکار اند که دولتهای مورد نظر خود را برای پیشبرد جنگهای نیابتی کمک می کنند. مثال غم انگیز این ماجرا را می توان در یمن دید که مردم آن بر اثر گرسنگی هلاک می شود. عربستان سعودی در یمن با اسلحه کشور های غربی غیرنظامیان یمن را بمبارد می کند.

حال چه باید کرد؟ در نخست علیه دلائل اصلی گرسنگی که در بالا تذکر داده شد باید مبارزه صورت گیرد. دوم در کشور های که همین اکنون در بحران گرسنگی گرفتار آمده اند، باید کمکهای مشخص بشر خواهانه صورت گیرد و آن دو نوع است: یکی کمکهای های عاجل و دیگری مدد هائی که گیرندگان آن بتوانند روی پاهای خود بایستند. و این هم کار مشکلی ست که به طور مثال در افغانستان دیده می شود. در آنجا بیست سال کشور های غربی حضور داشتند، ولی مردم اینک دچار بحران گرسنگی گردیده. در افغانستان از هر دو نفر یکی به کمکهای بشرخواهانه نیاز دارد.

مؤسسه ملل متحد در نظر داشت که تا سال 2030 بر بحران گرسنگی غالب آید، لکن چنانکه از اوضاع و احوال بر می آید این هدف برآورده شده نمی تواند.

تذکر:

خوانندگانی که به اصل مقاله به زبان آلمانی علاقه مند باشند، می توانند به سطور ذیل و اودیوی که در پائین این سطور آمده، مراجعه نمایند.

Welthungerindex

Es gibt viele Schuldige für die Hungerkrise

Die Weltgemeinschaft hat sich zum Ziel gesetzt, bis 2030 den Hunger weltweit zu besiegen. Es deutet nichts darauf hin, dass dies gelingt, kommentiert Manfred Götzke. Zur Bekämpfung der Hungerursachen müsse der Westen zum Beispiel bei der Klimapolitik nicht nur immer neue Ziele ausgeben.

Ein Kommentar von Manfred Götzke

Es ist eine Schande, eine Schande für die Weltgemeinschaft, für Europa, auch für Deutschland. Mehr als 800 Millionen Menschen hungern. Mehr als 40 Millionen davon droht im schlimmsten Fall der Hungertod. Weit mehr Menschen als im Vorjahr.

alarmierender_welt
hungerindex_der_w

پایان